

Xicu Masó interpreta 'El metge de Lampedusa' a la Cate

Figueres acull una sèrie d'actes per mantenir viva la flama i aturar el drama dels refugiats

L'actor Xicu Masó

"Ja no existeix l'Europa social; els seus fundadors es deuen estar remonent a les seves tombes". Amb aquestes colpidores paraules es manifestava fa pocs mesos Pietro Bartolo (1956), el metge de Lampedusa, l'home que ha dedicat la seva vida als exiliats que des de la costa africana navegaven amb embarcacions precàries fugint de la guerra i la misèria i arribant a l'illa de Lampedusa. Allí, ell els acull, els cuida i els escolta. La seva història, tan humana, es recull a l'autobiografia 'Llàgrimes de sal' que, alhora, ha inspirat a Anna

Maria Ricart a fer-ne una adaptació teatral, El metge de Lampedusa, interpretada per l'actor Xicu Masó. El monòleg es representa aquest dissabte a les 9 del vespre a la Sala La Cate de Figueres. Al seu voltant, però, també s'han programat un seguit d'activitats com exposicions, xerrades i una projecció que donen peu a reflexionar sobre aquest drama humà que succeeix a les portes d'Europa.

A qui li va colpir d'una manera brutal aquesta situació va ser a Isabel Casas, a ella i a dues amigues seves d'Igualada. Junes van decidir anar cap a Lesbos el febrer del 2016 "quan encara no s'havien tancat les fronteres ni existia cap tractat amb Turquia". Hi van anar per compte propi, ja que cap ONG els donava resposta i només amb la idea d'ajudar. Ho van fer durant dotze dies classificant roba arribada de tot el món al port de Mitilene "i repartint-la a qui fes falta". "Veia aquelles persones i tot el que havien hagut de deixar, perquè era fugir o morir, però també hi veia certa alegria perquè allà podien registrar-se i comprar un bitllet a Atenes", explica Casas qui va decidir retratar aquells moments que ara, seguint una mena de relat, es poden contemplar aquest mes a La Cate a l'exposició Dret a viure... refugiats sense refugi. Són 28 imatges juntament amb textos "de 28 persones sensibles" a qui va convidar a participar "enriquant el conjunt i emocionant-me".

"Jo sempre soc aquí"

"Per a mi, allò dramàtic és que tota aquesta gent estigui allà esperant i pensar en els que vaig conèixer on seran, si podran refer la seva vida", conclou Casas, tot afegint "que s'ha de seguir parlant i no deixar de fer-ho, perquè es troben en una situació encallada, són vides paralitzades". Qui potser podrà explicar quelcom més serà el jove Moussa Balde. Convidat aquest dimecres, a 2/4 de 8 del vespre, pel Club de Llegir el Teatre de la biblioteca de Figueres, Balde narrarà com fa deu anys va venir tot sol des de l'Àfrica buscant una vida millor. També l'actor Xicu Masó oferirà un col·loqui dissabte, després de la representació d'El metge de Lampedusa, una obra que no explica res de nou però que ho fa com mai no ho hem sentit abans, des del relat humà de qui fa vint-i-sis anysque conviu amb l'holocaust dels refugiats i que ho fa sense haver construït un mur d'indiferència. "Jo soc com la

memòria històrica de la crisi dels refugiats. Els governants canvien, els alcaldes també, però jo sempre soc allà", diu Pietro Bartolo.

Font del document:

http://www.emporda.info/portada/2018/03/16/xicu-maso-interpreta-metge-lampedusa/386544.html?utm_source=rss